

- b) Jeigu 1 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje kalbama apie kiekvienoje atskiroje įmonėje atleistus darbuotojus, kokia yra sąvokos „įmonė“ reikšmė? Visų pirma, ar sąvoką „įmonė“ reikėtų aiškinti, kaip reiškančią visą atitinkamą mažmeninės prekybos bendrovę, t. y. kaip bendrą ekonominį verslo vienetą, ar kaip tokio verslo dalį, kurioje planuojama atleisti darbuotojus, o ne kaip vienetą, kuriam vykdydami savo funkcijas priklauso darbuotojai, pavyzdžiui, kiekviena atskira parduotuvė.
2. Tais atvejais, kai darbuotojas iš privataus darbdavio reikalauja kompensacijos, ar gali valstybė narė remtis faktu, kad Direktyva 98/59 nėra suteikiamos tiesiogiai darbdavio atžvilgiu įgyvendinamos teisės, arba jį ginčyti, kai:
- i) privatus darbdavys būtų įpareigotas, tuo atveju, jeigu valstybė narė tinkamai neįgyvendino šios direktyvos, išmokėti darbuotojui kompensaciją dėl to, kad tas darbdavys nesikonsultavo pagal Direktyvą 98/59,
- ii) darbdaviui tapus nemokiam ir tuo atveju, jei reikalavimas dėl kompensacijos pateiktas privačiam darbdaviui, o darbdavys šio reikalavimo nepatenkina ir prašymas pateikiamas valstybei narėi, ta valstybė narė pati būtų atsakinga už bet kokios tokios kompensacijos išmokėjimą darbuotojui pagal vidaus teisės aktą, kuriuo įgyvendinama 2008 m. spalio 22 d. Direktyva 2008/94/EB dėl darbuotojų apsaugos jų darbdaviui tapus nemokiam⁽¹⁾, atsižvelgiant į bet kokią valstybės narės garantijų institucijai pagal šios direktyvos 4 straipsnį nustatytą atsakomybės apribojimą?“

⁽¹⁾ OL L 225, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 327.

⁽²⁾ OL L 283, p. 36.

2014 m. vasario 18 d. *College van Beroep voor het Bedrijfsleven* (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *KPN BV prieš Autoriteit Consument en Markt (ACM)*, kiti proceso dalyviai: *UPC Nederland BV ir kt.*

(Byla C-85/14)

(2014/C 151/14)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: KPN BV

Atsakovė: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Kiti proceso dalyviai: UPC Nederland BV, UPC Nederland BusinESS BV, Tele2 Nederland BV, BT Nederland BV

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal Universaliųjų paslaugų direktyvos⁽¹⁾ 28 straipsnį leidžiama reguliuoti tarifus, neatlikus rinkos analizę, nurodančios, kad šalis reguliuojamų paslaugų atžvilgiu turi didelę įtaką rinkoje, o galimybė tarpvalstybiniu mastu skambinti į pasirinktus negeografinius telefono numerius lengvai įgyvendinama techniniu požiūriu ir kad vienintelė kliūtis naudotis šiais numeriais yra tai, jog taikomi tarifai, dėl kurių skambinti negeografiniu numeriu yra brangiau nei skambinti geografiniu numeriu?
2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas, *College* pateikia tokius du klausimus:
- a) Ar teisė reguliuoti tarifus taikoma ir tuomet, kai didesni tarifai daro tik ribotą poveikį skambučių į negeografinius numerius kiekiui?

- b) Kokių mastu nacionalinis teismas turi galimybę įvertinti, ar pagal Universaliųjų paslaugų direktyvos 28 straipsnį būtina tarifų priemonė nėra pernelyg didelė našta tranzito paslaugų teikėjui, atsižvelgiant į siektinus tikslus?
3. Ar pagal Universaliųjų paslaugų direktyvos 28 straipsnį paliekama galimybė, kad šioje nuostatoje nurodytas priemonės nustatytą kita valdžios institucija, o ne nacionalinė reguliavimo institucija, kuri turi Prieigos direktyvos ⁽²⁾ 13 straipsnio 1 dalyje nurodytą kompetenciją, o pastaroji institucija turi tik kompetenciją vykdyti nurodymus?

⁽¹⁾ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų Direktyva) (OL L 108, p. 51; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 367)

⁽²⁾ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų (OL L 108, p. 7; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 323).

2014 m. vasario 24 d. Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Banco Grupo Cajatres, S.A./María Mercedes Manjón Pinilla ir Comunidad Hereditaria formada al fallecimiento de D. M.A. Viana Gordejuela (Įpėdinių bendrija, sukurta po M. A. Viana Gordejuela mirties)

(Byla C-90/14)

(2014/C 151/15)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Banco Grupo Cajatres, S.A.

Atsakovai: María Mercedes Manjón Pinilla, Comunidad Hereditaria formada al fallecimiento de D. M.A. Viana Gordejuela (Įpėdinių bendrija, sukurta po M. A. Viana Gordejuela mirties)

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal Direktyvos 93/13/EEB ⁽¹⁾ 6 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį draudžiama teisės nuostata, kaip antai 2013 m. gegužės 14 d. Įstatymo Nr. 1/2013 Antroji pereinamojo laikotarpio nuostata, kurioje numatyta, kad delspinigių norma turi būti sumažinama visais atvejais, neatsižvelgiant į tai, ar sąlyga dėl delspinigių yra niekinė, nes nesąžininga?
2. Ar pagal Direktyvos 93/13/EEB 3 straipsnio 1 dalį, 4 straipsnio 1 dalį, 6 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata, kaip pantai Hipotekos įstatymo 114 straipsnis, pagal kurią siekiant įvertinti, ar sąlyga dėl delspinigių yra nesąžininga, nacionaliniam teismui leidžiama tik patikrinti, ar sutarta palūkanų norma tris kartus viršija įstatyme nustatytą palūkanų normą, tačiau jis negali tikrinti kitų aplinkybių?
3. Ar pagal Direktyvos 93/13/EEB 3 straipsnio 1 dalį, 4 straipsnio 1 dalį, 6 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata, kaip antai Civilinio proceso įstatymo 693 straipsnis, pagal kurią leidžiama reikalauti anksčiau laiko grąžinti visą paskolą remiantis tuo, kad nesumokėtos trys mėnesinės įmokos, neatsižvelgiant į kitas aplinkybes, kaip antai paskolos sutarties trukmę ar paskolos sumą arba į bet kokią kitą reikšmingą aplinkybę, ir kurioje dar ir nustatyta, jog galimybė išvengti tokio grąžinimo anksčiau laiko padarinių priklauso nuo kreditoriaus valios, išskyrus atvejus, kai hipoteka įkeistas įprastinis hipotekos skolininko gyvenamasis būstas?

⁽¹⁾ 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288).